



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs CXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Auxiliator ades, succedant omnia fauste,
Te saluatorem dicimus esse Deum.
Qui virtute potens, qui maiestate verendus
Aduenit, ac Domini nobile nomen habet.
Huic benedicienti nobis, bona cuncta precamur,
Huic debetur honos, laudis & omne decus.
Vos quoque felices & digni munere laudum,
Estis qui Domini pars memoranda domus.
Fluxit Deus, ut nostris lucem inferat umbris,
Hinc decoret festum frondibus ara diem.
Tu mihi solus eris verus Deus, & tibi soli
Gratia debetur, te sine fine canam.
Perpetuas grates Domino & persoluite laudes,
Cuius inexhausta est cum bonitate fides.*

PSALMVS CXIX.

Octonarius primus.

A L E P H.

Beati immaculati in via, &c.

AH, quàm felices homines sunt, crimine puri,
Qui Domini leges atque statuta colunt.
O quàm felices, monitis qui numinis alti
Gaudent, hæcque student querere corde pio.

G g 3

Inces

Incedunt etenim Domini qui tramite recto,
Cæcus in ambages non rapit error eos.
Tu custodiri tua vis mandata, iubesq̄,
Ut seruent homines iusta tua imperia.
Talibus optàrim me tinctum moribus esse,
Qualibus ipse cupis me tua iussa sequi.
Non turpis pudor aut confusio me vlla grauabit,
Mente reuoluentem sancta statuta tua.
Sed tibi, quas possum, refero, Deus optime, grates,
Quòd me iura doces iusticiamq̄ tuam.
Fac, Deus, accipiam finem, fructumq̄ laborum,
Obseruemq̄ animo splendida dicta meo.

Octonarius secundus.

B E T H,

In quo corrigit adolescentio &c.

Bellè quis poterit iuueniles figere plantas?
Quis faciet promptus, quod tua verba iubent?
Nunc ego, te, iuuenis, Deus, imo pectore quero:
Ne me desertum deuius error agat.
Namq̄ tua eloquia obseruans ita mente recondo,
Ut memor à grauibus lapsibus abstineam.
Dirige me, benedicte Deus, tua iura petentem,
Dignus

*Dignus ut es semper laudibus eximiis.
Iura, meis labiis celebrans, tua commemorabo,
Laude uehamq; oris iudicia ipse tui.
Non mihi sic ullos thesauros posse placere,
Crede, tua ut leges & tua iussa placent.
Quæ mandas meditor, te grata prædico uoce,
Et tu pacta sequens ipse, tuasq; uias.
Scrutariq; tuas leges mihi summa uoluptas,
Immemorem uerbi non iuuat esse tui.*

Octonarius tertius.

G I M E L.

Retribue seruo tuo, &c.

*C**ura tui tibi sit fidi commissæ ministri,
Et rege me uerbo uiuificante tuo.
Ut tua, care pater, mihi sint mysteria nota,
Hæc animi, ut cernam, lumina pande mihi.
Hospes sim quamuis peregrinus, et aduena mundi:
Non tamen indignus qui tua iura sciam.
Iudicii secreta tui desidero scire,
Hinc animæ uis est languida tota meæ.
Elatos perdis, mala cuncta rebellibus infers,
Obiurgas tumidos, qui mala probra uomunt.*

Tu pro

*Tu prohibe, incutiant mihi ne probra vlla pudorē,
Quando colo leges, diligo iussa tua.
Et quamuis proceres in me dicteria spargant,
De verbo, tamen his, dissero sponte, tuo.
Est vice consilii tua vox, oracula possunt
Rebus in aduersis me releuare tua.*

Octonarius quartus.

D A L E T H.

Adhæsit pauimento anima mea, & c.

DA, mea mens tristis vili de puluere surgat,
Erectam verbo viuificaq; tuo.
Exposui mea facta tibi, responsa dedisti,
Quare pacta doce me, Deus alme, tua.
Demonstres normam dictorum queso tuorum:
Tum decreta canam, tum tua iura loquar.
Sic ego me crucio, pectus mihi ut aereat agrum,
Te rogo, confirmes cor mihi, summe Deus.
Errores procul hinc & dogmata falsa repelle,
Tu mihi doctrina suggere sensa tua.
Sector recta, viam teneo, qua fallere nescit,
Veraces gressus omnibus antefero.

His

*His animum admoueo, qua tu testatus es ipse,
Tu me confundi ne patiare, Deus.
Tunc vitam institui plantis decurrere rectis,
Auxilium mihi cum praesidiumq; feres.*

Octonarius quintus.

H E.

Legem pone mihi, Domine, &c.

Esto via, Deus ô, monstrator, dirige gressus,
Tollere quò possim nomen honore tuum.
Ut seruem leges, me doctis instrue verbis:
Ut seruem toto corde statuta, doce.
Præceptisq; tuis me tanquam ducito scalis,
Cor capit hinc quoniam gaudia vera meum.
Hoc age, ne pectus corrumpat auara cupido,
Neuè aliud sitiam, quàm tua iura sequi.
Avertasq; meos oculos, ne turpia cernant,
Sed me viuifices lege viaq; tua.
Fac tuus ut magni faciat tua verba minister,
Ut te non ficta mente fidelis amem.
Prospice, ne opprobriũ & turpis me infamia tur-
Nam iucunda mihi sunt tua iudicia. (bet:

Hh Ecce,

*Ecce, Pater, tua iura sequor, tuaq; expeto iussa:
Iusticiam inde tuam me recreare sine.*

Octonarius sextus.

V A V.

Et veniat super me misericordia &c.

FAc mihi contingat tua gratia presidiumq;
Sicut promittis tempus in omne tuis.

Ut me ludibriis agitantes spernere possim,
Suffultus verbi viribus ipse tui.

Ne, rogo, destituar vero sermone salutis,
Nam mihi solamen sunt tua iura, pater.

Sectariq; tua, certum est, vestigia legis,
Et parere tibi tempore perpetuo.

Hoc mihi restituit languentis pectoris omnes
Vires, cum leges discere pergo tuas.

Non ego confundar cum regibus atq; monarchis,
Tradita voce tua, mystica verba loquens.

Namq; tuis iussis recreatus, gaudia carpo:
Et tua iura sequens diligo corde pio.

Ad tua verba manus, aures & lumina tollo,
Qua colo, qua veneror, qua meditorq; lubens.

Octos

Octonarius septimus.

Z A I N.

Memor esto verbi tui, &c.

GAudia proueniant seruo promissa fideli:
Verba quibus vitam credere constitui.
Rebus in afflictis tua vox solatia prebet,
Corq; mihi reficit, viuificatq; meum.
Me quamuis homines irrident mente superba,
Non tua scrutari desino iura tamen.
Cum, quoties fidos adiueris, ipse recordor,
Certa mihi spes est de bonitate tua.
Prauos & reprobos non ficta ego abominor ira,
Odi, qui spernunt sancta statuta Dei.
Iusticia doctrina tua est mihi carminis instar,
Inq; imo latitat pectoris illa mei.
Nocte memor Domini præclari nominis: ergo
Quæ præcepta dedit, sæpè reuoluo vigil:
Diuitiis spretis, argento atq; ære repulso,
Nam tua, thesauri, sunt mihi iura, loco.

Octonarius octauus.

H E T H.

Portio mea Domine, &c.

Hh 2

His

His dixi verbis: mihi portio forsque Jehoua est,
 Eius ut obseruem facta benigna pie.
 Te precor ex animo, Pater, hoc precibusque requi-
 Quam promisisti, fer miseratus opem. (ro,
 Mente meos meditans gressus, vestigia uerto,
 Adque tuam legem pes cito tendit iter.
 Festino et propero, mora nec me detinet ulla,
 Ut tua, sancte Deus, iussa tremenda sequar.
 Sum reprobæ spoliū turbæ, et quasi præda malignæ
 Non tamen oblitus legis, ego erro, tua. (nis:
 Me tibi fundentem grates, nox qualibet audit:
 Pro bonitate tua, iusticiaque tua.
 Hi mihi sunt socii, suauisque hos dignor amore,
 Qui te cunque timent et tua pacta tenent.
 Ergo Deus, bonitate tua quia terra redundat,
 Me doceas, quæ sint iura viaque tua.

OCTONARIUS NONUS.

T H E T H.

Bonitatem fecisti cum seruo tuo, &c.

IN dubiis adstas famulo, mala cuncta repellens,
 Ceu tua dicta sonant: ipse tueris eum.
 Moribus excultum melioribus instrue seruum,
 Ut

*Vi tua seclretur sancta statuta, Deus.
Nondum humilis factus, tanquam leuis erro va-
Nunc castigatus te colo, teq; sequor. (gabar,
Cum sis mansuetus, clemens, bonus atq; benignus,
Me, rogo, conserva, me tua iura doce.
In me concinnant mendacia dira superbi,
Nec tamen efficiunt, quin tua pacta colam.
Pinguia dum fastu turgescunt corda malorum,
Fus docili studeo discere mente tuum.
O factum bene, crux humilem quod me tua fecit,
Iusticiam iuuat hinc me didicisse tuam.
Ore tuo legem, quam tu profiteris, amabo,
Quam magis, ac auri millia multa probo.*

Octonarius decimus.

I O T H.

Manus tuæ fecerunt me, &c.

L Ege tua famulum confirma, redde peritum,
Sum qui a plasma tua, mi pater alme, manus.
Qui te cunq; timent, gaudebunt pectore lato,
Si tua me videant fœdera sancta sequi.
Nunc verè didici, quod iudex iustus habendus
Sis, & in arumnis me recreare velis.

Hh 3

Vnia

Vnica solatur me nunc tua gratia praesens,
O Deus, ut pacti foederis acta sonant.
Restituat lapsō Domini clementia vitam,
E verbo ut capiam gaudia vera Dei.
Mendaces pereant, pudor occupet atq; superbos,
Dum de diuina dissero lege tua.
Qui tua iussa colunt, ut se coniungere mecum,
Possint, efficias, te rogo, summe Deus.
Pectore seruabo tua si praecepta fideli,
Tum mala non poterit fama nocere mihi.

Octonarius vndecimus.

C A P H.

Defecit in salutare tuum, &c.

Mens desiderio caelestis opis mea languet:
In verbis Domini spes mea cuncta sita est.
Respicens oculis tua pacta, his inquit verbis:
Num promissa mihi nunc datur illa salus?
Contrahor, ut pellis, quam siccatur fumus, in arctū,
Et tamen edicti sum memor usq; tui.
Surge Deus, meritis hostes tandem obrue pœnis:
Ne sit iudicii tam mora longa tui.
Insidias reprobi tendunt mihi mente dolosa,
Qui

Qui tua contemnunt dogmata sancta, Deus.
Verax sermo, Deus, tuus est, me tolle iacentem,
Me exagitant probris scommatibusq; mali.
Non tamen à Domini veracis lege recedam,
Me licet extinctum turba maligna velit.
Ut tua perpetuo possim promissa tenere,
Gratia viuificet me tua, care pater.

Octonarius duodecimus.

L A M E D.

In æternum, Domine, verbum &c.

NÆ tua verba, Deus, constant mansura per æ-
Quatenus extendit se plaga lata poli. (uum,
Ut moles mundi verbo stabilita potenti:
Sic tua perdurant vera statuta, Deus.
Omnia sic fiunt, sicut, Deus, ordine mandas,
Seruit enim mundi machina tota tibi.
Ni tua lex miserum me consolata fuisset,
Tot mea vita malis victa iaceret humi.
Diuini capient me nulla obliuia pacti,
Illud enim miserum subleuat atq; beat.
Sum tuus, ergò tuum digneris, queso, iuuare,
Qui tua sacra, Deus, fœdera fidus amat.

Hoc

*Hoc agit, ut possit reprobis me perdere, tantum
Pareo quòd monitis sedulus ipse tuis.
Res video cunctas minui atq; perire creatas:
At semper bonitas & tua pacta manent.*

Octonarius decimus tertius.

M E M,

Quomodo dilexi legem tuam, &c.

O Deus, immotam legem quam diligo, voluens
Hanc meditansq; animo nocte dieq; tuam.
Per tua verba, meo si prudentior hoste,
Qua veluti diues sunt mihi gaza, Deus.
Et doctore meo longè sum doctior ipse,
Perpetuus sermo sunt tua iussa mihi.
Astutis etiam senibus cum cautior inde,
Quòd tua conseruo fœdera pacta mihi.
Pes meus ut vitet vestigia lubrica, nusquam
Se mouet à placitis eloquiisq; tuis.
Ipse tuà nunquam de sacrà lege recedam,
Imperium didicit mens mea ferre tuum.
Tàm mihi grata sonant tua verba et suauia dicta,
Ut sapida haud possint mella placere magis.

Hoc

*Hoc quoniam edoctus Domini sum legibus, odi
Peruersos, mihi dum semita recta placet.*

Octonarius XIII.

N V N.

Lucerna pedibus meis verbum &c.

PEs meus & regitur verborum lege tuorum,
Et mihi præscripta hoc clara lucerna via est.
Mystica iusticia cœlestis dicta tenebo,
Me seruaturum iuro statuta Dei.
Heu nimis oppressus iaceo et contemnor ab hoste,
Me Domini afflictum subleuet alma manus.
Hostia prompta meis labiis sit suavis odore,
O Deus, ò doceas me tua iussa sequi.
In manibus mea vita meis gestatur, & hinc est
Imperii nunquam non memor illa tui.
Non à lege Dei, stolide persuasus, aberro,
Cum tendit laqueos impia turba mihi.
Fœdera quæ sancis, mihi sunt bona portio vite,
Latatur mea mens fœdere tota tuo.
Huc oculos, aciem mentis, cor tendo manusq;
Semitaq; exosa est omnis iniqua mihi.

Octonarius XV.

SAMECH.

Iniquos odio habui, &c.

Q Vanto odio instabiles, tanto tua iura favore
Prosequor, & rectos diligo, sperno malos.
Tu, Deus, es clypeus mihi firmus, spero salubri
In Domini verbo, qui mihi tutor erit.
Impia nunc tandem procul à me turba recede:
Nam statui in vera viuere lege Dei.
Me, Domine, haud frustra à lactas spe vana et ina-
Voce tua firmas me, Deus alme, tua. (ni:
Tum Domini in verbo sita erit mihi cuncta volup-
Quum misero dederit robor a firma Deg. (tas,
Conculcas hostes pedibus, pater optime, quorum
Sensus & os fallax, actio plena doli est.
Proiicis, ut scoriam fert quos modo terra malig-
Legem ideo amplector letus amoq, tuã. (nos,
Te prope conspecto, timidus me corripit horror,
Cum tua perpendo iussa tremenda, tremo.

Octonarius XVI.

A I N.

Feci iudicium & iusticiam, &c.

Recta

Recta obseruantē reprobis ne trade premendū,
Nam quæ tu mandas, hæc ego seruo libens.
Consule nunc seruo, Domine, et succurre ministro,
Ne premat elati me violenta manus.
Præsidium Domini assiduè me a lumina querunt:
Et sitit auxilium mens mea mœsta tuum.
Dirige me famulum, solita bonitate, statutis
Vt credam pura simplicitate tuis.
Vt tua contempler promissa fidelia, mentem
Da mihi constantem, seruo namq; tibi.
En venit hora malos mulcandi, tempus & instat:
Nam tua rescindunt iussa tremenda mali.
Hinc ego diuinas supra aurum diligo leges,
Et quòd Arabs felix, diues & Indus habet.
Idcirco mandata lubens tua mente reuoluo:
Omne odi fallax impietatis iter.

Octonarius XVII.

P E.

Mirabilia testimonia tua, &c.

Sunt tua pacta, Deo, nimis admiranda, lehoua,
Idcirco hæc eadem mens mea fida tenet.
Erudit ignaros Iuris tua regula recti:

li 2

Huic

Huic tua lex anima gaudia magna parit.
Cor tenet hoc, legis discenda tanta cupido est,
Quanta sitis tenet os, potus ubi omnis abest.
Noxam condona, maculam mihi tolle pudoris,
Sicut ius, seruant qui tua iura, soles.
Nulla mihi impietas, nullumq; scelus dominetur,
Ne vager à recta, deuius erro, via.
Fac, mihi ne noceant fraudes hominumq; furores,
Et tua seruabo iussa tremenda piè.
Adspice me placito vultu, facieq; benigna:
Imbue me dictis dogmatibusq; tuis.
Excudit ex oculis lacrymas mihi turba maligna,
Qua tua contemnit sancta statuta, Deus.

Octonarius XVIII.

S A D E.

Iustus es Domine, & rectum &c.
Tua iusticia moderaris regna, Jehoua,
Iustum etenim est pactum iudiciūq; tuum.
Iusticiam custodiri & tua pacta tremenda
Precipis: est verax sermo manetq; tuus.
Totus ego exarsi zelo, commotus & ira,
Impia, quod spernit sic tua iussa, cohors.

Clarus

Clarus sermo tuus, puroq; illustrior auro:
Hinc tuus hunc seruus tam vehementer amat.
Paruulus & nihili sum, spretus ab omnibus: atqui
Territus hinc tua non desino iura sequi.
Stabit in eternum tua lex, immota manebit
Doctrina eterni, firmaq; iura, Dei.
Me crux, dura licet, premat, erumnaq; fatigent:
Non tamen eloquiis cesso fauere tuis.
Iusticia eterno, & bonitas tua, tempore perstat,
Ut vinam verbo, fac sapiamq; tuo.

Octonarius XIX.

K V P H.

Clamaui in toto corde meo, &c.

VIS animi cordisq; mei te querit & ardet,
Exaudi miserum, quò tua iussa colam.
Mēs me a te Dominū vocat, et tua numina poscit,
Me miserum serues, ut tua pacta colam.
Matutina me a prauerto crepuscula voce:
In vero eloquio spes mihi certa tuo est.
Non me praueniet vigilum custodia prima,
Quin tua verba pius prosequar ore meo.
Pro solita bonitate tua me respice, confer

*Inualido vite munera larga mihi.
Turba cauillatrix in me conuicta vibrat,
Non tamen à recto tramite flecto pedem.
Viue Deus, veris tu differis omnia verbis:
Tu mihi vicinus, proximus esq; mihi.
Fundamenta tui sermonis sunt ita iacta,
Ne queat hunc rapidus turbo mouere loco.*

Octonarius XX.

R E S.

Vide humilitatem meam, &c.

Xristo ceu, arumnis variis exerceor ipse,
Me memorem verbi respice, queso, tui.
Vindice te victrix tandem bona causa triumphet,
Tu mihi promissam, mi Deus, adfer opem.
Nulla salus furiis contingat, Et omnibus istis,
Qui tua pro libito spernere iussa solent.
Nullius est Domini bonitas effabilis ore:
Hæc lapsum recreet me bonitate sua.
Sunt inimicorum iam millia multa meorum,
Leges destituo non tamen inde tuas.
Adspiciens turbam, quæ sancta statuta Iehouæ
Despicit, afficior sæpè dolore graui.

Ecce

*Ecce tuas leges scutor, me tu erige lapsum,
En tua pacta sequor, me recreare velis.
Nil nisi vera sonant tua mystica verba, Iehoua,
Perpetuo Domini tempore sermo manet.*

Octonarius XXI.

SCHIN.

Principes persecuti sunt me, &c.

Y^{Δ 901} ceu, saui proceres vt me sine causa
Affligant, metuit cor tua iussa tamen.
Non aliter Domini oblector sermone satubri,
Quam si contingat praeda petita mihi.
Detestor fraudes, fugio mendacia vana,
Est mihi perpetuo lex tua dulcis amor.
Nam tibi quotidie sacra septenaria canto:
Usq; adeo tua sunt suauia iussa mihi.
Qui mandata colunt tua, dulci pace fruuntur,
Florebuntq; diu, qui tua iussa tenent.
Promissam Domini verbis expecto salutem,
Vt semper famulus sim mane amq; Dei.
Mens mea mandatis Domini contenta quiescit,
Hec amat, haec seruat, suspicit atq; colit.

Ialisto

*Insisto legi diuina, fixus & insto,
Et mea nota tibi semita, sancte pater.*

Octonarius XXII.

T H A V.

Appropinquet deprecatio mea, &c.

Zelote ò Deus, hanc querulam, rogo, suscipe vo
Zelote Deus ò, me tua verba doce. (cem,
Nunc, precor, exaudi iustã, Deus alme, querelam:
Eripe in aduersis, meq; iuuato malis.
Te mea labra sonent, pater optime, iura docentem
Nos tua, te celebret vox mea, summe Deus.
Lingua nil aliud nunc, quàm tua profero verba,
Verba etenim tua sunt, ceu trutina equa mihi.
Dextra mihi Domini succurrat prompta misello,
Auxiliumq; ferat, saluus ut esse queam.
Te, Deus, expecto, dulcem sitioq; salutem,
Te, Deus, expecto, nam tua iura colo.
Viuifica mentem, tibi carmina grata canentem,
Lex tua me, veneror nam tua iura, iuuet.
Perdita sicut ovis, vagor erro in montibus: ergò
Quere tuum famulum, qui tua iussa colit.

PSAL